BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, bir saniye.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANI ATİLLA KOÇ (Aydın) – Öyle bir şey demedim.

ÖMER ABUŞOĞLU (Gaziantep) – Sanki, Kültür Bakanımız, kültür politikasıyla Sayın Erkan Mumcu'nun Bakanlıktan ayrılması arasında bir ilişki varmış gibi yanlış bir izlenim doğmasına sebep oldu, iki dakikada açıklamak istiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Abuşoğlu, Sayın Bakanın konuşurken tutanakları inceleyip vereceğim.

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Yok; doğru Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükûmet adına ikinci konuşmacı, Devlet Bakanı Sayın Kürşad Tüzmen.

Buyurun Sayın Bakan. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Sayın Bakan, süreniz yirmi beş dakikadır.

DEVLET BAKANI KÜRŞAD TÜZMEN (Gaziantep) – Sayın Başkan, yüce Meclisimizin saygıdeğer üyeleri; konuşmama başlamadan önce yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum.

İlk önce, kısır tartışmalardan öte, bizi izleyen değerli milletimize, dünyanın gelişimi, Türkiye'nin dış ticaretinin bu dünya vizyonu içerisindeki kendi vizyonu, neler yapmaya çalışıyoruz, neler gerçekleştirdik, onları ilk önce belirtmek istiyorum, çünkü artık bizi izleyenler, kısır tartışmaları izlemekten çok, değişik bir Türkiye var, değişik bir millet, baktığınız zaman, artık, çok daha iyi eğitimli, dil bilen, dünyaya açılan, dünyanın dört bir tarafında müteahhitlik hizmeti, müşavirlik hizmeti ve ihracatını artırarak Türkiye'ye katkıda bulunan insanlardan oluşuyor bizi izleyenler. Dolayısıyla, onları tatmin edecek şekilde konuşmak en önemlisidir diye düşünüyorum, ama, vaktimiz kalırsa, bizlerle ilgili sorulara da burada elimden geldiğince cevap vermeye çalışacağım.

Şimdi, son yirmi yılda dünya ekonomisinde büyük bir dönüşüm var. Türkiye'nin aktif katılımı ne yönde? Tabii, satın alma paritesine göre, ülkemizin de dâhil olduğu, gelişmekte olan ülkelerin millî gelirleri toplam dünya gayrisafi millî hasılasının yaklaşık yarısını oluşturuyor. Yani, artık kuzey ülkeleri dünyanın tek hâkimi değil. Diğer bir ifadeyle, artık, gelişme yolundaki ülkeler dünya içerisinde yaşanan büyümeyi sürüklemekte, sanayileşmiş ülkelerin, faiz, enflasyon, ücretler ve kârlılık düzeyini etkilemektedir.

Gelişme yolundaki ülkelerin 1970 yılında dünya ihracatında yüzde 20 payları vardı. 2005 yılında, bu, yüzde 43'e yükseldi. Artık, gelişme yolundaki ülkeler dünya enerji kaynaklarının yarısından fazlasını tüketiyorlar, küresel petrol talep artışının dörtte 3'ü bu ülkelerden kaynaklanıyor. Dünya finansal rezervlerinin yüzde 70'ine sahip olan bu ülkeler, küresel mali sistemdeki güçlerini gittikçe artırıyorlar. Ayrıca, son beş yılda, gelişmiş ülkeler yılda ortalama yüzde 2,3 büyürken, gelişme yolundaki ülkeler yüzde 7 oranında büyüyor. Bu eğilimin devamı hâlinde GYÜ'ler önümüzdeki yirmi yılda dünya gayrisafi hasılasının üçte 2'sine sahip olacaklar. 1950 yılında bu oranın sadece yüzde 40 olduğunu düşünürsek, dünya ekonomisindeki bu olağanüstü gelişmeyi çok daha iyi bir şekilde algılayabiliriz.

19'uncu yüzyılda Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere kişi başına gelirlerini ancak elli yılda 2 katına çıkarabilmişlerdi. Unutmayalım ki, Çin bunu dokuz yılda gerçekleştirdi şu anda. Ülkemizin bu tür bir başarıyı gerçekleştirebilmesi için sürekli ve yüksek bir büyüme hızını yakalaması ve daha net bir ifadeyle, bütün rakiplerimizden daha hızlı koşmak zorunda olduğumuzu unutmamalıyız.

Aslında Hükûmetimizin başarısı burada yatıyor. Türkiye ekonomisi son on dokuz çeyrektir kesintisiz büyümekle kalmayıp, büyüme hızı daha önceki yılların da önüne geçti. Yapılan bir araştırmaya göre, 1975-2002 yılları arasında kişi başına düşen millî gelir yılda ortalama yüzde 1,6 artarken, 2002-2005 yılında, bu yıllar arasında, yani Hükûmetimizin iktidarda olduğu dönemde bu oran yüzde 5,7'ye yükselmiştir. Türkiye, sadece kendisiyle yarışmamış, 2000-2005 arasında yüzde 3,2 olan kişi başına dünya hasılası, bütün bu artış oranının üzerinde de bir performans sergilemiş oldu.